

זוהר הקדוש עם פירושו מתוק מדבש על הפרשה

לוח עמוד היומי בזוה"ק לפרשת דברים

תקוני זוהר חלק ב'

זיום	וילנא	מתוק מדבש
ראשון	מנח"ב	פ"ט
שני	מנח"ב	צ"ז
שלישי	מנח"ב	ק"ד
רביעי	נ"א	ק"ב
חמישי	נ"ב	ק"ט
שישי	נ"א	ק"כ
שבת	נ"ב	ק"ל

עלון מס' 43 פרשת ב"ה תשע"ט

יו"ל בעזהש"ת ע"י מרכז "מתוק מדבש" ת.ד. 5315 ירושלים

בחצות הלילה נכנסת השכינה למקום בית קדש הקדשים

בפֿלגו ליליא עאל לגו ההיא נקודה דציון, אַתר דבית קדש הקדשים, חמת ליה דאתחריב ואסתאב אַתר בית מותבא וערסה, געת ומייללת, סלקא מתתא לעלא ומעילא לתתא, אסתפלת באַתר דכרובים, צווחת בקל מרירו, וארימת קלא ואמרת, ערסי ערסי אַתר בית מותבי, על האי דוכתא פתיב (שיר ג א) על משפכי בלילות, ערסא דמטרוניתא, געת בבכיה ואמרת, ערסי אַתר מקדשי, אַתר דמרגלאין טבאן בי פרוכתא וכפורתא, דהוו סמכין עלוהי שתין אלפי רבוון אבני יקר, סדרין סדרין שורין שורין, מסתפלאן דא לדא, סדרין דרמונין מתצען עלך לארבע סדרין, עלמא קיימא בגינך.

מתוק מדבש

אַתר דמרגלאין טבאן בי פרוכתא וכפורתא מטתי, מקום מקדשי, מקום של המרגליות הטובות, שהיו בבית הפרוכת שהוא הקדש הקדשים, ושם היתה הכפורת, ומרגליות הטובות הם י"ב מלאכים נושאי מרכבת המלכות (כמונא זכר פ' וילא דף קמט רע"ז נס"ט), דהוו סמכין עלוהי שתין אלפי רבוון אבני יקר שהיו סומכים עליו ששים אלפי רבבות מלאכים קדושים הנקראים אבנים יקרות, סדרין סדרין שורין שורין מסתפלאן דא לדא שעמדו סדרים סדרים שורות שורות, ומסתכלים זה לזה, וסדרם הוא כפי בחינתם לחייליהם, והפרוכת והכפורת היו מרכבתם, ועוד סדרין דרמונין, מתצען עלך לארבע סדרין סדרים של רמונים שהם מלאכים אחרים הנקראים רמונים, היו פרושים עליך לארבע רוחות, עלמא קיימא בגינך העולם היה קיים בשבילך (כתנן נקלה יעקב ערך רמונים ז'), כי זהיכל אהבה יש מלאכים הנקראים רמונים, והם מכניסים אהבה צין ישראל לאביהם שנשמים, והם יורדים לנטה לראות את היחוד הקדוש שמיידים ישראל ומעידים עליהם לנעלה).

(זהר חדש איכה דף ק"ב ע"א, ובביאורינו כרך ג' עמ' תרעה-תרעו)

בחצות הלילה נכנסת השכינה למקום בית קדש הקדשים

בפֿלגו ליליא עאלת לגו ההיא נקודה דציון בחצות הלילה השכינה נכנסת לתוך הנקודה של ציון, אַתר דבית קדש הקדשים שהוא מקום של בית קדש הקדשים, ששם היתה מתייחדת ביחוד חצות הלילה, חמת ליה דאתחריב ואסתאב אַתר בית מותבא וערסה ועתה רואה שנחרב ונטמא מקום בית מושבה ומטתה, לכן געת ומייללת סלקא מתתא לעלא ומעילא לתתא היא גועה ומיללת, ומחמת צערה היא עולה מלמטה למעלה, ואחר כך חוזרת ויורדת מלמעלה למטה, אסתפלת באַתר דכרובים והיא מסתכלת במקום הכרובים שהיו בקדש הקדשים, צווחת בקל מרירו וארימת קלא ואמרת והיא צועקת בקול מר ומרימה קולה ואמרת, ערסי ערסי אַתר בית מותבי מטתי מטתי מקום בית מושבי, שהוא קדש הקדשים, על האי דוכתא פתיב על מקום הזה נאמר על משפכי בלילות הנה משפכי היינו ערסא דמטרוניתא מטתה של השכינה, געת בבכיה ואמרת והיא צועקת בבכיה ואמרת, ערסי אַתר מקדשי

השכינה טוענת לפני הקב"ה על רוב זכויות ישראל לדורותם

גַּעַת בְּבִכָּיָה וְצוּחַת, בְּעָלִי בְּעָלִי, נְהִירוֹ דְעֵינִי הָא אֵיתְחַשֵּׁף [וכו'].

לִית אַנְתְּ דְכִיר פַּד קְאִימְנָא לְגַבְרָא בְטוֹרָא דְסִינִי, שְׁלִימִין שְׁתִּין רְבוּא, דְקַבִּילוּ לָךְ עַלְיֵיהוּ, וְאִתְעַטְרְנָא לָךְ בְּהוּ יִתִּיר מְכַל עַמְמֵיִיא, וְהוּינָא אֲזֵלִין אֲבַתְרָךְ לְכָל רְעוּתָךְ, וְהֵהִיא שְׁפַחָה קְטָלָא בְּהוּ לְאַלְפִים וְרַבּוּן וְלֹא אֲשַׁגְחָנָא, וְאִתְאָבִידוּ כְּלָהוּ בְּמַדְבְּרָא, וְשִׁבְקִית לֹון תְּמָן, וְאַעִילְנָא בְּנִיהוּן זְעִירִין לְקִימָא קַמָךְ בְּאַרְעָא דָא, וּבְדִילְנָא לֹון לְקִימָא קַמָךְ בְּגִין רְעוּתָךְ.

בְּעָלִי בְּעָלִי, הוּי דְכִיר בְּכִמָּה בְּנִין קְדִישִׁין קְאִימְנָא קַמָךְ בְּכָל דְרָא וְדָרָא, בְּיוֹמֵי דְדוֹד וְשַׁלְמָה בְּרִיָּה, לִית אַנְתְּ דְכִיר פְּמָה טְבָאן דְעַבְדוּ קַמָךְ, יָאוּת לָךְ לְמִדְפַּר חוּבִין, וְלֹא תְדַפַּר זְכוּן, אֵיךְ אִתְהַפְּכַת עַלְן.

בְּעִינָא עַלְךְ, לִית אַנְתְּ, בְּעִינָא עַל בְּנֵי לִית אֵינוּן, בְּעִינָא עַל קְדוּשְׁתָּא דְאַתְרָא דָא, הָא אֲסַתָּאב, כָּל עַלְמָא הוּוּ בְּשָׁלָם בְּגִין אַתְרָא דָא, כְּלָבִין לֹא נְבַחִין בְּעִידְנָא דָא, כּוּלְהוּ הוּוּ בְּשָׁלָם.

גְּעָה וּמִיִּלְלַת, וְכָל אֵינוּן אוּכְלוּסִין לְעַלָּא, וְכָלְבִים צְוּחִין לְתַתָּא.

מהוק מדבש

עוד המשיכה השכינה לקונן ואמרה בְּעָלִי בְּעָלִי, הוּי דְכִיר בְּכִמָּה בְּנִין קְדִישִׁין קְאִימְנָא קַמָךְ בְּכָל דְרָא וְדָרָא בְּיוֹמֵי דְדוֹד וְשַׁלְמָה בְּרִיָּה אַנְה תּוֹכּוּר בְּכִמָּה בְּנִים קְדוּשִׁים עַמְדַתִי לְפָנֶיךָ כָּל דוֹר וְדוֹר בִּימֵי דוֹד וְשַׁלְמָה בְּנוּ, לִית אַנְתְּ דְכִיר פְּמָה טְבָאן דְעַבְדוּ קַמָךְ וְכִי אֵין אַתְה זּוֹכֵר כְּמָה מַעֲשִׂים טוֹבִים עֲשׂוּ לְפָנֶיךָ, יָאוּת לָךְ לְמִדְפַּר חוּבִין וְלֹא תְדַפַּר זְכוּן וְכִי יִפָּה לָךְ לְזַכּוֹר אֵת הָעוֹנוֹת וְלֹא תּוֹכּוּר אֵת הַזְכוּיוֹת, אֵיךְ אִתְהַפְּכַת עַלְן אֵיךְ נִהְפַּכְתָּ מִדַּת רַחֲמִיךָ עַלְיֵנוּ לְרַע, לְזַכּוֹר אֵת הָעוֹנוֹת וְלֹא אֵת הַזְכוּיוֹת, הֲלֹא א"ל רַחוּם וְחַנוּן אַתְה.

ועוד אמרה השכינה כלפי בעלה הקב"ה בְּעִינָא עַלְךְ לִית אַנְתְּ אֲבַקֵּשׁ אוּתְךָ, וְאֵינְךָ, בְּעִינָא עַל בְּנֵי לִית אֵינוּן אֲבַקֵּשׁ אֵת בְּנֵי, וְאֵינִם, בְּעִינָא עַל קְדוּשְׁתָּא דְאַתְרָא דָא הָא אֲסַתָּאב אֲבַקֵּשׁ רַחֲמִים עַל קְדוּשַׁת הַמְּקוֹם הַזֶּה שֶׁל בֵּית הַמִּקְדָּשׁ, הֲרִי נְטֵמָא, כָּל עַלְמָא הוּוּ בְּשָׁלָם בְּגִין אַתְרָא דָא כָּל הָעוֹלָם הִיא בְּשָׁלוֹם בְּשִׁבִיל הַמְּקוֹם הַזֶּה, כְּלָבִין לֹא נְבַחִין בְּעִידְנָא דָא אֲפִילוּ הַכְּלָבִים שֶׁהֵם הַחִיצוֹנִים, לֹא הִיוּ נוֹבְחִים בְּעַת הַהִיא, כִּי הַשְּׁכִינָה הִיתָה מְשַׁפְּעַת לָהֶם שְׁפַע מְזוּנָם, כּוּלְהוּ הוּוּ בְּשָׁלָם כּוֹלָם הִיוּ בְּשָׁלוֹם.

אחר דבריה האלו, (ס"ג הרמ"ק) גְּעָת וּמִיִּלְלַת הִיתָה גּוֹעָה וּמִיִּלְלַת עַל מִיעוּט הַשְּׁפַע, וְכָל אֵינוּן אוּכְלוּסִין לְעַלָּא עִם כָּל הַמוֹנֵי מִלֹּאכִיָּה לְמַעְלָה שֶׁהֵם נְעוּרֹתֶיהָ, וְכָלְבִים צְוּחִין לְתַתָּא וְגַם הַכְּלָבִים שֶׁהֵם הַחִיצוֹנִים הִיוּ צוּעְקִים לְמַטָּה, וְהִינוּ סוֹד מְשֻׁמְרָה שְׁנִיָּה שְׁבָה כְּלָבִים צוּעְקִים הַב הַב, שֶׁמְבַקְשִׁים אֵת מְזוּנָם.

השכינה טוענת לפני הקב"ה על רוב זכויות ישראל לדורותם

והנה השכינה אחרי דבריה אלו כלפי הקדוש ברוך הוא גַּעַת בְּבִכָּיָה וְצוּחַת גַּעַתָּה בְּבִכָּיָה וְצַעֲקָה בְּעָלִי בְּעָלִי, נְהִירוֹ דְעֵינִי הָא אֵיתְחַשֵּׁף בַּעֲלֵי בַעֲלֵי, אור עיני הנה נחשך [וכו'].

לִית אַנְתְּ דְכִיר פַּד קְאִימְנָא לְגַבְרָא בְטוֹרָא דְסִינִי שְׁלִימִין שְׁתִּין רְבוּא אֵין אַתְה זּוֹכֵר כְּשַׁעְמַדְתִּי לְפָנֶיךָ בְּהוּ סִינִי עִם שְׁשִׁים רְבוּא שְׁלִימִים יוֹצְאֵי מְצָרִים, דְקַבִּילוּ לָךְ עַלְיֵיהוּ שְׁקַבְלוּ עוֹל מַלְכוּתְךָ עֲלֵיהֶם, וְאִתְעַטְרְנָא לָךְ בְּהוּ יִתִּיר מְכַל עַמְמֵיִיא וְהַעֲטַרְתִּי אוּתְךָ בְּהֵם יוֹתֵר מְכַל הָעַמִּים, שְׁלֹא רְצוּ לְקַבֵּל אֵת הַתּוֹרָה, וְהוּינָא אֲזֵלִין אֲבַתְרָךְ לְכָל רְעוּתָךְ וְהִינוּ הוֹלְכִים אַחֲרֶיךָ לְכָל רְצוֹנְךָ, כְּמוֹ שֶׁכָּתוּב (יִרְמִיָּהוּ 3 ז) זְכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרֶיךָ אֲהַבֵּת כְּלוּלוֹתֶיךָ לְכַתֵּךְ אַחֲרַי בְּמַדְבַּר, וְהֵהִיא שְׁפַחָה קְטָלָא בְּהוּ לְאַלְפִים וְרַבּוּן וְאוּתָהּ הַשְּׁפַחָה שֶׁהִיא הַלִּילִיָּת [אַשַׁת הַס"מ] הַטְּמָאָה, הִיתָה הוֹרְגַת בְּהֵם לְאַלְפִים וְרַבּוּת, עַל יְדֵי שֶׁהַכְּשִׁילָה אֵת יִשְׂרָאֵל בְּעוֹן הָעַגֵּל וְהַמְּרַגְלִים, וְלֹא אֲשַׁגְחָנָא וְלֹא יוֹכֵלְתִי לְהַשְׁגִּיחַ עֲלֵיהֶם לְהַצִּילֵם, וְאִתְאָבִידוּ כְּלָהוּ בְּמַדְבְּרָא עַד שֶׁנִּאֲבְדוּ כָּל יוֹצְאֵי מְצָרִים מַעֲשָׂרִים שָׁנָה וְלִמְעַלָּה בְּמַדְבַּר, וְשִׁבְקִית לֹון תְּמָן וְעוֹבְתִי אוּתָם שֵׁם, (ס"ג הרמ"ק, וְכֵן לְהֵן) וְאַעִילְנָא בְּנִיהוּן עֲנַפִּים זְעִירִין לְקִימָא קַמָךְ בְּאַרְעָא דָא וְנִכְנַסְתִּי עִם בְּנֵיהֶם עֲנַפִּים קְטַנִּים לְעַמּוּד לְפָנֶיךָ בְּאַרְץ הַזֹּאת, וְגַדִּילְנָא לֹון לְקִימָא קַמָךְ בְּגִין רְעוּתָךְ וְגַדִּלְתִּי אוּתָם שִׁיעַמְדוּ לְפָנֶיךָ בְּשִׁבִיל לְעֲשׂוֹת רְצוֹנְךָ.

בְּשֵׁרוֹתָא דְּמִשְׁמְרָה תְּלִיתָאָה, נְפִקְתָּ וְאַתְתָּ קְיִימָא עַל אֲתֵר דְּמִדְּבַחָא דְּקִטּוֹרַת בּוֹסְמִין, גְּעַת וּמִיִּלְלַת, וְסִלְקַת לְעֵלָא, וְאַשְׁפָּחָא חַד פְּרוּב פְּרוּבִין דְּהוּוּ בְּהֵדָה, וּמַהֲהוּא זְמַנָּא לָא הָוָה לָהּ אֵלָא חַד, וְהָהוּא רַבִּינָא עוֹלִימָא דְּאַשְׁתָּאָר יִנְקָא מִינָהּ בְּכִיָּיה וּיְלִלוּתָא. פְּדִין קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲזִדְמֵן לְגַבְהָ, וְנַחֲתִית אֶצְלָהּ וּמְמַלְל עִמָּה, וְעַל דָּא כְּתִיב (יִרְמִיָּה ל"א טו) כֹּה אָמַר יְהוָה מְנַעֵי קוֹלְךָ מִבְּכִי וְעֵינַיִךָ מִדְּמָעָה פִּי יֵשׁ תִּקְוָה לְאַחֲרִיתֶךָ.

בעלי המשנה שבא"י האירו את פני השכינה

וּזְכוֹר אֶת בּוֹרְאֵךְ בִּימֵי בְּחוֹרוֹתֶיךָ עַד אֲשֶׁר לֹא יָבֹאוּ יְמֵי הָרָעָה, הָאֵי קְרָא אוֹקִימָנָא לִיָּהּ בְּיִשְׂרָאֵל כֹּד הוּוּ בְּאַרְעָא קְדִישָׁא, וּזְכוֹר אֶת בּוֹרְאֵיךְ, הוּוּ דְכִיר פֶּל אֵינּוֹן טְבָאן וְכָל אֵינּוֹן אֲתִין וְנִסִּין דְּעֵבֵד לָךְ קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּיוֹמִין קְדָמָאִין, כֹּד הוּוּ רַבִּינָא בְּמַהֲיִמְנוּתָא, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר (הוֹשֵׁעַ י"א א) כִּי נָעַר יִשְׂרָאֵל וְאַהֲבָהּ.

בִּימֵי בְּחוֹרוֹתֶיךָ, בְּזְמַנָּא דְאִיהוּ אִיתְרַעֵי בְּךָ מִכָּל עַמִּין דְּעַלְמָא. עַד אֲשֶׁר לֹא יָבֹאוּ יְמֵי הָרָעָה, יוֹמִין דִּישְׁלִטוֹן בְּךָ שְׂאָר עַמִּין, וּיְבַדְרוּן לָךְ בְּכָל עַמְמֵיָא.

מתוק מדבש

את כולם למעלה, ומתקבצים למעלה באוצר של החכמה והבינה, אלא שאינו יורד השפע למטה, ואחר כך יהיה מאיר הכל למטה בסוד "נאם ה'", שהוא מאמר הבינה בשם אריך אנפין, פי יש תקנה לאחריהך נאם ה' ושבו בנים לגבולם. (והר' חדש איכה דף קיב ע"א-ע"ב, ובביאורינו כרך ג עמ' תרעה-תרפא)

בעלי המשנה שבא"י האירו את פני השכינה

וּזְכוֹר אֶת בּוֹרְאֵךְ בִּימֵי בְּחוֹרוֹתֶיךָ עַד אֲשֶׁר לֹא יָבֹאוּ יְמֵי הָרָעָה הֵנָּה הָאֵי קְרָא אוֹקִימָנָא לִיָּהּ בְּיִשְׂרָאֵל כֹּד הוּוּ בְּאַרְעָא קְדִישָׁא פְּסוּק זֶה בִּיאָרוּ אוֹתוֹ חַכְמִים, עַל יִשְׂרָאֵל, כְּשֶׁהֵיוּ בֶּאֱרֶץ הַקְּדוּשָׁה, כִּי מֵה שְׁכָתוֹב וּזְכוֹר אֶת בּוֹרְאֵיךְ הֵינּוּ הוּוּ דְכִיר פֶּל אֵינּוֹן טְבָאן וְכָל אֵינּוֹן אֲתִין וְנִסִּין דְּעֵבֵד לָךְ קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא בְּיוֹמִין קְדָמָאִין זְכוֹר אֶת כָּל אוֹתָם הַטּוֹבוֹת וְכָל אוֹתָם הַאוֹתוֹת וְהַנְּסִים שַׁעֲשֵׂה לָךְ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא בִּימֵי קִדְּם בְּהִיוֹתְךָ בְּמִצְרַיִם, כֹּד הוּוּ רַבִּינָא בְּמַהֲיִמְנוּתָא כְּשֶׁהִיִּת עֵדִין נָעַר בְּאִמּוֹנָה, כְּמָה דְאַתְּ אָמַר כְּמוֹ שְׁנֵאמַר כִּי נָעַר יִשְׂרָאֵל וְאַהֲבָהּ עֵבֵד שֶׁהִיָּה יִשְׂרָאֵל בְּנִעְרוֹתוֹ מִשְׁעוֹבֵד בְּמִצְרַיִם אַהֲבָתוֹ, (מְלוֹדוֹת).

ומה שכתוב בימי בחורותיך היינו בזמנא דאיהו איתרעי בך מכל עמין דעלמא בומן שהוא בחר בך מכל העמים שבעולם, דהיינו בשעת מתן תורה. ומה שכתוב עד אשר

בְּשֵׁרוֹתָא דְּמִשְׁמְרָה תְּלִיתָאָה בְּתַחֲלִית מִשְׁמֵרָה הַשְּׁלִישִׁית נְפִקְתָּ וְאַתְתָּ קְיִימָא עַל אֲתֵר דְּמִדְּבַחָא דְּקִטּוֹרַת בּוֹסְמִין הִיא יוֹצֵאת וְבָאָה וְעוֹמֶדֶת עַל מְקוֹם הַמִּזְבֵּחַ שֶׁל קִטּוֹרֵת הַסְּמִים, לְפִי שְׁקֵשֶׁר יַחֲדוּ זֶה נַעֲשֶׂה בְּסוּד הַקִּטּוֹרֵת, גְּעַת וּמִיִּלְלַת וְסִלְקַת לְעֵלָא וְשֵׁם הִיא גּוֹעֵה וּמִלְלַת, וְעוֹלָה מִשֵּׁם לְמַעְלָה, וְאַשְׁפָּחָא חַד פְּרוּב פְּרוּבִין דְּהוּוּ בְּהֵדָה וְהִיא מוֹצֵאת רַק כְּרוּב אַחַד שֶׁהוּא בְּחִינַת מִלְּאָךְ מִט"ט מֵאוֹתָם ב' כְּרוּבִים שֶׁהֵם מִט"ט וְ[מִלְּאָךְ] סַנְד"ל שֶׁהֵיוּ עִמָּה, וּמַהֲהוּא זְמַנָּא לָא הָוָה לָהּ אֵלָא חַד וּמִזְמַן חוֹרְבַן בֵּית הַמִּקְדָּשׁ לֹא הִיתָה מוֹצֵאת לְמַעְלָה אֵלָא אַחַד, לְפִי שְׁמִלְּאָךְ סַנְד"ל גִּלְהָ עִם יִשְׂרָאֵל, וְהָהוּא רַבִּינָא עוֹלִימָא דְּאַשְׁתָּאָר יִנְקָא מִינָהּ בְּכִיָּיה וּיְלִלוּתָא וְאוֹתוֹ הַנָּעַר הַעֲלָם שֶׁהוּא מִט"ט שְׁנֵשָׁאָר לְבָדוֹ, הוּא יוֹנֵק מִהַשְּׁכִינָה בְּכִיָּיה וְיִלְלָהּ, הַמּוֹרִים עַל דֵּינִים קָשִׁים וְחֻזְקִים.

פְּדִין כְּשֶׁהַשְּׁכִינָה עוֹלָה לְמַעְלָה, קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא אֲזִדְמֵן לְגַבְהָ אִזְ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא שֶׁהוּא הַבִּינָה מִזְדַּמֵּן אֶצְלָהּ וְנִגְלָה אֵלֶיהָ, (ה"ג רַמ"ק) וְנַחֲתִים לָהּ וּמְמַלְל עִמָּה וְהוּא מִנַּחֵם אוֹתָהּ בְּאוֹר חוּט שֶׁל הַחֹסֵד הַמִּתְעוֹרֵר בְּבִקְרָה, וּמְדַבֵּר עִמָּה, וְאִזְ הַשְּׁכִינָה מִתְנַחֲמַת, וְעַל דָּא כְּתִיב וְעַל זֶה נֵאמַר כֹּה אָמַר יְהוָה הֵינּוּ הַבִּינָה, מְנַעֵי קוֹלְךָ מִבְּכִי דֵהֵינּוּ מִדִּין הַקֶּשֶׁה שֶׁנִּמְתַּק עַל יְדֵי הַתְּפָאֶרֶת הַנִּקְרָא קוֹל, וְעֵינַיִךָ מִדְּמָעָה "וַיֵּשׁ כֹּה לְפַעֲלוֹתְךָ" כִּי כָּל הַיְּחֻדִים שֶׁהֵיוּ רְאוּיִים לְהִיּוֹת עַל יְדֵי קִיוּם מִצּוֹתָם שֶׁל יִשְׂרָאֵל, הֵנָּה בְּכִיָּיתָם מְעוֹרְרִים

בימי בחורותיך, יומין דשפא דאינון ברירין לך, ונטירו דלעלא עלך, ואינון ארבע ירחי דשפא, אדר ניסן אייר סיון, אליון אינון יומין דבחר קדשא בריך הוא בישראל, ועבד בהון עמהון נסין, וכנסת ישראל מתעטרא בכעלה ואתקריבת בהדיה [וכו].

והגיעו שנים, שנים דגלותא דאזלין ישראל מטולטלין, ולית בהו חפץ, דתנינן, זמינין ביומא דגלותא, דלא ישפח בידי דבר נש (חפץ) למיזבן בשוקא, וכדין תכלה פרוטה מן הפיס.

עד אשר לא תחשף השמש, דא קלסתר פנים של שכינה, מלעילא ומתתא, מתתא מאן אינון, מארי מתניתין דהו בארעא דישראל, פטישי דפרזלא, מהדקיין טנרין ותלשיין טנרין רמאין.

מתוק מדבש

(ס"ג סמ"ק) אליון אינון שנין דגלותא דאזלין ישראל מטולטלין ומגדדן אלו הם השנים של הגלות שישראל הולכים מטולטלים, ולית בהו חפץ ואין בהם חפץ, כמו שכתוב אשר תאמר אין לי בהם חפץ, ופירושו דתנינן כי למדנו זמינין ביומא דגלותא דלא ישפח בידי דבר נש למיזבן בשוקא עתידים ישראל בימי הגלות שלא יהיה נמצא ביד אדם פרוטה לקנות בשוק מה שצריך לאכול, וכדין ואז תכלה פרוטה מן הפיס, ואחר כך יבא משיח, כמחז"ל (נמס' סנהדרין דף לו ע"א) אין בן דוד בא אין שיכלה פרוטה מן הכיס.

ומה שכתוב עד אשר לא תחשף השמש היינו דא קלסתר פנים של שכינה מלעילא ומתתא זהו תואר הפנים של השכינה המאירות אותה מלמעלה ומלמטה, ומפרש מתתא מאן אינון מי הם המאירים את פני השכינה למטה, ואומר מארי מתניתין דהו בארעא דישראל הם בעלי המשנה שהיו בארץ ישראל, פטישי דפרזלא מהדקיין טנרין ותלשיין טנרין רמאין שהיו פטישי ברזל שהיו מכתתים ושוברים סלעים ועוקרים הרים הגבוהים בפולס, ומלמעלה היא הארת הקב"ה המאיר את פני השכינה כדלקמן. (זהר חדש איכה דף קיב ע"ב, ובביאורינו כרך ג עמ' תרפב-תרפד)

לא יבאו ימי הרעה היינו יומין דישלטון בך שאר עמין עד שלא יבאו ימי הגלות שישלטו בך שאר עמים, ויבדרון לך בכל עממיא ופיצו אותך בכל ארצות העמים.

ועוד בא לרמוז מה שכתוב בימי בחורותיך היינו יומין דשפא דאינון ברירין לך ימי השנה שהם ברורים וטובים לך, ונטירו דלעלא עלך ושמירה העליונה יש עליך, ואינון ארבע ירחי דשפא והם ארבעה חדשים בשנה אדר ניסן אייר סיון, אליון אינון יומין דבחר קדשא בריך הוא בישראל אלו הם הימים שבהם בחר הקדוש ברוך הוא בישראל, ועבד בהון עמהון נסין ועשה בהם עמהם נסים, באדר נס פורים, בניסן נס של יציאת מצרים, באייר ירידת המן, בסיון הנס של מתן תורה, וכנסת ישראל מתעטרא בכעלה ואתקריבת בהדיה ואז כנסת ישראל שהיא השכינה היתה מתעטרת בכעלה ז"א ומתקרבת אליו, כי כל אלו ה' חדשים הם תיקון השכינה ויחודה עם ז"א, ואין שליטת הסטרא אחרא, והקליפות הם נכנעות ומתבטלות [וכו].

ומה שכתוב והגיעו שנים אשר תאמר אין בהם חפץ

שבח דא שירתא

לימוד הזוהר הקדוש בזמן הזה נצרך לנו מאד להגן ולהציל אותנו נגד כל רע, כי גילוי החכמה זאת עתה בדורות גרועות הוא, כדי שיהיה לנו מגן עתה לאחוז בלבב שלם לאבינו שבשמים, כי אותן דורות קודמים היו אנשי מעשה והסידים והמעשים טובים היו מצילין אותן מפני המקטרגים, עתה רחוקים אנו משורש העליון כמו השמרים בתוך החביות מי יגן עלינו אם לא קריאתנו בהכמה הזאת

פרשת מסעי תשע"ט

לקבלת העלון מידי שבוע יש לשלוח אימייל בכתובת 3022233@gmail.com

ד

הזהר הקדוש" ע"פ "מתוק מדבש" הפירוש הנפלא שהתקבל בכל תפוצות ישראל

פורמט בייס
"ובלכתך בדרך"
מהדורת ר' יוסף
צבי בערגער
[cm 16.5/11.5]

פורמט רגיל [cm 24/17]

פורמט בינוני - מהדורת ר' הערשל וועבער
[cm 17/12]

www.matokmidvash.com

02-50-222-33

מוקד הזמנות:

משלוחים חנם